

sjukhusvistelser med operationer för sånt som dom inte förr än efter flera år fått klämpå vad det är för nåt. Och jag kan faktiskt inte säga vad det handlar om. Nu var han hemskickad från skolan för dom misstänktscharlakansfeber. Liv har själv haft mycket stora och svåra operationer, underlivs och sånt. Men hon är en så tjugig människa. Och man önskar att hon måtte få vara riktigt stark för sin egen och sina sjuka barns skull.

Så gick jag till Mia Roskvist. Hon satt uppe i morronrock och drack kaffe tillsammans med en vän i församlingen. Ester, hennes dotter, var där och hjälpte till. Men bädden stod öppen och om en stund sa jag att jag såg att hon var trött och borde lägga sej. Ja, det gjorde hon. Hon hade fått grå starr på ögonen och var nog lessen för det. Jag tror ju att hon haft det i många år fastän diktorn inte sagt något därom förr än nu. Hon har jag haft väldigt lite syn. Doktorn hade visst varit där dagen förut. Och nu var det likasom ordnat så att hon, när det blir plats, skall komma in på ålderdomshemmet. Och det hade hon inget emot. Mia är nog inte sjuk egentligen, men ålderdomssvag. Men så fort jag kommer inom

I marginalen.

vid sängen. Jo, sa jag, det är därför att jag skall slippa springa upp om jag ligger när det ringer. Mamma springer upp, sa hon. Ja, du vet att mamma är ung, men jag är gammal. Du är väl inte gammal! Vem är gammal då? Det är farfar och mormor, menades säkert farmor.

Dulga

dörren så är det fråga om hur dom hat der i Japan och Kongo. Och så frågas det och så pratas det så länge hon orkar. Innan jag gick så läster jag några versar ur en psalm och bad till Gud, för det vill hon ju alltid. Så sa hon: Tycker du att det är för mycket begärt att Gud skulle göra ett under? Ja, sa jag, det tycker jag verkligen. Du har ju levat ett rikt och mödosamt liv och är 83 år. Och du har ju egentligen levat längre än du har rättighet till! Ja, sa hon, vårt liv varar 70 år eller 80 år om det blivit långt osv. Ps. 90:10. Och så var hon nöjd med mitt robusta svar. Man vet ju inte om hon kommer sej igen, men jag tror det knappast. När jag skulle gå sa hon till sin dotter: Ester, har du 5:kr. Nej, jag har ingen femma. Har du en tia då? Ja, det har jag. Och hon fick den och gav mej pengan: Till Japan! Och det lönar sej inte att diskutera med henne. Så jag har sätt in den på dein bok. Du kan ju tala om vad du använder den till till. Sysslar du förtfarande med den med. stud.? - Jag betalade här om den £ 0.5.5 till London. Kr. 3:94. - Måndagen den 24/10 var Olle här för att få en spruta mot Gula febern. Eva var med. Hon kunde inte förstå varför jag hade tel.